

BOLSJEVIK:

DISKUSJONSBLAD FOR
RØD UNGDOM

N
R.
2,

F
E
B
R
U
A
R

1974



»Opp alle jordens
bundne treller . . .» Utsnitt av en kinesisk skulpturgruppe.

Den eneste vei

Av Le Tan Loi

Jeg spør ham: Din far?
– Fienden har skutt ham

Jeg spør ham: Din mor?
– Fienden har kvalt henne

Jeg spør ham: Din kone?
– Granatene utslettet henne
og vårt ufødte barn

Jeg spør: Ditt hjem?
– Fienden har brent det

Jeg spør: Din landsby?
– Fienden har utslettet den
har jaget innbyggerne
til »strategiske» landsbyer

Jeg spør ham: Hvor går du hen?
Så tørrer han sine tårer og ler

– Jeg har nå bare en vei,
hele mitt folks vei:
Utslette fienden



OM BERETNING

Dette er arbeidsutvalgets svar til et innlegg om beretning i forrige nummer. Svaret skulle ha stått i forrige nummer, men falt ut ved en teknisk feil.

red

Vi er enige i at det er viktig å oppsumere utviklinga av ungdomsforbundet. Historia vår har mye å lære oss. Vi må beholde alt det som har vært riktig, og lære av de feila som er blitt gjort før.

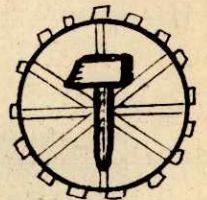
Det fins flere eksempler på feil som vi har gjort fordi vi har glemt gamle lærdommer. Bruk lærdommen fra fortid i dagens, arbeid!

En beretning er nødvendig for å få en grundig oppsummering av arbeidet vårt og utviklinga av ungdomsforbundet. Det vil bli laget beretning til neste landsmøte.

Arbeidsutvalget



INNHOOLD



s.3 FRA SENTRALSTYRET:

s.4

s.5 STUDIER:

s.6

s.7

s.8 SKOLE:

s.9

s.10

s.11 DIVERSE;DEBATT:

s.12

s.13

s.14

s.15

s.16

Opprop om vårens kampppgaver,

Vedtak om medlemskort.

SVU i dag og vårt forhold til SV.

Lagsmøte om NGS landsmøte.

Gjør skolepolitisk uke til en levende diskusjonsbevegelse, Skolestudier.
Kampkrav for YLI:

Bruk jenteutvalget,
Økologi og populisme.
Hvordan bygge ungdomsfront.

Om åpne møter, Mot medlemskort
Lagsaviser.
Vedtak om stoff, Organisering av stoffbrukere?

Rusa folk i klubben? Nei!

Nei til stoff i Rød Ungdom. Hva med alkohol?

★ FRA SENTRALSTYRET ★

OPPROP

OM VARENS KAMPOPPGAVER

Kamerater !

Politisk komite i sentralstyret har etter grundige diskusjoner lagt en plan for Rød Ungdoms arbeid fram til høsten -74.

Planen er nokså krevende, og for at den skal gjennomføres og bli velykka må alle ta alvorlig på å sette vedtakene ut i livet til de tidsfristene som er vedtatt. Bare sånn kan hele organisasjonen marsjere i takt og være slagkraftig!

I dette oppropet er det gjort rede for de viktigste politiske kampsakene i perioden, sånn at alle medlemmer kan studere dem og slåss for at de måla vi stiller blir oppfylt. Distriktsstyrene og lagsstyrene har fått tilsendt en fullstendig arbeidsplan.

Hovedparolen for Rød Ungdoms arbeid i perioden er: **KJEMP FOR EN RIKTIG LINJE I MASSEKAMPEN - MOT ALL OPPORTUNISME OG REFORMISME !**

Overalt der ungdommen kjemper for sine krav - på skolene, i aksjonene for et sted å være, på arbeidsplassene - går det samtidig en kamp mellom hælhengspolitikken og besluttomhet, mellom illusjoner om staten og forståelse for at statsbyråkratiet er en del av fienden. Denne kampen - kampen mellom opporunisme og kommunisme - er av strategisk betydning. Kampen kom særlig skarpt til syne i gymnasiastenes aksjoner mot 30-timers uka i høst da opportunistene i NGS-ledelsen og SFUs

sentralstyret ~~nykket~~ ut imot og angrep de gymnasiastene som avslørte Bjartmar Gjerdes falske utspill og oppretholdt streiken den 1/11. Om motsetningene er mindre tydelige i andre saker, så skyldes det bare det at kampen der foreløpig er på et lavere nivå.

Parolen betyr at vi må styrke vår egen politiske og praktiske innsats i massebevegelsen og særlig i de store organisasjonene som NGS og YLI. Gjennom egne politiske diskusjoner må vi stadig forbedre den politiske linja og taktikken og deretter må vi sloss for at denne linja blir massenes eiendom. Vi må vise økt vilje til å ta på oss tillitsverv, og sørge for at delegatvalgene til interresseorganisasjonene sikrer at kampvillige ledelser blir valgt på landsmøte i februar/mars.

Vi må sette mye inn på å rekruttere nye medlemmer, og å spre de kommunistiske ideene gjennom økt salg av Røde Garde og Uredd, og gjennom å verve mange nye til studiesirkler.

LEGG ØKONOMISK GRUNNLAG FOR RØD UNGDOMS FRAMGANG !

De store oppgavene i massearbeidet stiller økonomien var. Reisevirksomheten, løpeseddelspredning osv. må trappes opp.

Vi trenger mye penger, og vi må skaffe dem sjøl. Hvis vi baserer virksomheten på statlige bidrag, gjør vi det mulig for staten å skru av det kommunistiske arbeidet når det passer dem.

Kontigenten er den første og viktigste oppgaven. Den er det grunnleggende i vår økonomi. Men innsamlinger må til for å opprettholde og utvikle Rød Ungdoms innsats i massekampen. Diskusjonene om økonomi må følges opp med konkrete tiltak: innsamlinger, løppemarkeder, gi-en-dag-aksjoner osv. Det har begynt å komme penger inn på kampfondet. Vi stiller som målsetting å skaffe 75000 kroner innen 1.mai !

1.MAI : MASSEMOBILISERING PÅ GRUNNLAG AV UNGDOMMENS EGNE KRAV !

Etter landsmøtene i interresseorganisasjonene er 1.mai arbeidet vår hovedoppgave. SV vakler mellom enhet med oss og samarbeid med DNA. Vi må drive propaganda for samling av kreftene til venstre for det råtne høyresosialdemokratiet. Men det er ikke nok, skal vi presse opportunistene til enhet må vi tidlig i gang med vårt eget arbeid, som plakatklistring, utforming av egne ungdomsparoler og propaganda bland massene av kampvillige ungdom.

PLANLEGG SOMMEREN REVOLUSJONÆRT !

Sommeren ha tradisjonelt vært ei tid med mye oppløsning. Noe av den kan vi ikke unngå, men mye skyldes dårlig planlegging og borgerlige ideer. Klassekampen tar ikke ferie. Om sommeren skal vi samles til diskusjoner og studier på sommerleirene, og vi

skal trekke med oss langt flere uorganiserte enn i fjor. Legg ferieplanene tidlig og på en sånn måte at dere kan komme på leir, og meld dere på gjennom laget i god tid før 1.mai

STYRK DE KOMMUNISTISKE STUDIENE !

Skal vi nå våre mål, må alt arbeid veglegges av den kommunistiske teorien. Først når vi smelter sammen våre egne erfaringer med studier i teori, får vi ei riktig linje. Her går den viktigste skillelinja mellom Rød Ungdom og de opportunistiske ungdomsorganisasjonene. Flest mulig av medlemmene må bli med på den videregående sirkelen. Alle lag må gjennomføre 2 studiemøter i vår, det første om klassestandpunktet innen 1.mai, og det andre om demokratisk sentralisme før sommeren.

Rekrutering av nye medlemmer er en viktig oppgave gjennom hele perioden. Dette var kort om de viktigste kampsakene. Be styret gjøre greie for detaljene i planen, sånn at alle kan bidra til at den blir gjennomført.

Politisk komite.



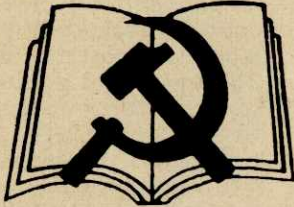
VED TAK OM MED- LEM- SKORT.

I Bolsjevik nr.5/73 stod det at AU hadde fatta vedtak om at det skulle være medlemskort i Rød Ungdom.

I Bolsjevik nr.6/73 blei dette vedtaket trukket til bake og det ble sagt at spørsmålet skulle diskuteres i organisasjonen. Diskusjonene har pågått over et halvt år, og Sentralstyrets politiske komite har etter å summert opp argumentene som har kommet fram og etter diskusjonen fattet vedtak om at det IKKE SKAL VÆRE MEDLEMSKORT I RØD UNGDOM. Vi mener det spørsmålet om medlemskort først og fremst må vurderes ut ifra sikkerheten. Medlemskort vil være et bevis for at en er medlem i en kommunistisk organisasjon. Vi har mange historiske eksempler på at kommunister blir fengslet og forfulgt av klassefienden. I 1939-41 blei f.eks. mange svenske kommunister fengslet, og et viktig bevis var medlemskort. Slike situasjoner kan også oppstå i Norge. Det er også situasjoner i dag der det ville være skadelig dersom det kunne bevise at folk var med i Rød Ungdom. Forsvarets NATO-øvelser og rettsaken mot Narve T. skulle være gode nok eksempler på klassefiendens virksomhet. Medlemskort vil både i dag og for framtida forfølgelser av kommunister.. De argumentene som har kommet for medlemskort betyr lite i forhold til hvor skadelig sikkerhetsmessig det vil være. Vi er enige i de synspunktene som er kommet fram om at det er politikken og hvordan organisasjonen fungerer som knytter folk til Rød Ungdom og ikke medlemskort, og at den oversikten når det gjelder kontingent som enkelte mener vil bli bedre ved medlemskort, kan like godt skaffes på andre måter som er sikkerhetsmessig forsvarlig. Vi mener at AUs tidligere vedtak om medlemskort var feilaktig og forhasta. At AU kort tid etter trak tilbake vedtaket, viser at en raskt blei klar over denne feilen, og var i stand til å korrigere den. Det har imidlertid vært en svakhet at diskusjonen har gått så lenge uten klar styring. Argumentene for og imot skulle vært stilt skarpere opp mot hverandre, og sentralstyret skulle ha tatt en avgjørelse tidligere.

Sentralstyrets Politiske Komite.

STUDIE- SPALTE



OM RØD UNGDOMS FORHOLD TIL S.V.U.

Ungdomsorganisasjonen til partene i Sosialistisk Valgforbund (SV) er i ferd med å slå seg sammen til en organisasjon - SVU. De opptrer mindre og mindre som egne organisasjoner og mer som en. Høsten 73 viste at de hadde feil analyser og gale standpunkter på en rekke saker. Samtidig står vi sammen med SVU i mange saker. Vi tror det er behov for en grundig analyse av SVU, hva de står for og vårt forhold til dem. Vi starter dette arbeidet her, og håper at andre vil følge opp. Hva er vår strategiske holdning? All vår politikk og taktikk i

dag må legges opp i lys av våre strategiske mål - av hva som tjener folket på lang sikt. Det vil blandt annet si at vi må holde fast ved de riktige prinsippene sjøl om det skaper problemer for oss i dag. Mange progressive er uenige med oss i spørsmålet om væpna revolusjon og proletariats diktatur, men vi er nødt til å holde fast ved dette fordi det er riktig, og det blir vår oppgave møysommelig å få folket til å skjønne det. Sånn er det også med andre spørsmål. Vårt strategiske mål er den sosialistiske revolusjon og opprettelsen av proletariats diktatur, med kommuni-

smen som endelig mål. Det er bare kommunistenes politiske linje som fører oss dit. Alle linjer - alt fra Høyres "Aktiv bruk av positive virkemidler og fri konkurranse i et kapitalistisk land" til SVUs fredelige vei til sosialismen - står i motsetning til den riktige linje. Så lenge andre politiske linjer er en sterkere kraft i folket enn kommunismen, vil det ikke bli noe sosialistisk Norge. Det er derfor vår oppgave å gjøre dem til mindre tallsstrømminger og kommunismen som den dominerende. Det er ut ifra en slik strategisk vurdering at vi må legge opp vår politikk i dag. Vi må stå for det som tjener våre strategiske mål, og ikke det som på kort sikt kan gi oss fordeler dersom det står i motstrid til strategien.

Hva er opportunisme og revisjonisme?

Det er betegnelser som ofte blir brukt i forbindelse med SVU og vi bør derfor se litt nærmere på dem. Begge er uttrykk for borgerlig og små borgerlige innflytelse over arbeiderklassen og dens ideologi. Det er ikke noe merkelig at slike retninger oppstår sjøl om de står i motstrid til arbeiderklassen og folkets interesser. Samfunnets er et borgerlig samfunn og gjennomsyret av borgerlig ideologi, og det er derfor langt lettere å utbre borgerlig ideologi enn sosialistisk. Samtidig vil borgerskapet prøve å trekke folket vekk fra en revolusjonær linje ved å spre borgerlig ideologi

i "rød frakk". En sånn borgerlig innflytelse tar imidlertid flere former. Revisjonistene framstiller seg som kommunist-er og marxist-lenninister, og sier sjøl at de har "viderutviklet marxismen". I virkeligheten har de fullstendig gått vekk fra marxismens prinsipper og forvrengt den. Eksempler på det er at de snakker om fredelig overgang til sosialismen og "hele folkets stat". En del revisjonister "reviderer" bort hele klassekampen. I spissen for revisjonistene står sovjet-lederne, og her i Norge er det NKP og KU som er dens beste forsvarere. Opportunismen blir ofte sammenlignet med en værhanne - den innretter seg etter hvilke vei vinden blåser. Det betyr at en tar standpunkter som i øyeblikket får stor tilslutning eller støtter strømninger som er på frammarsj, men går vekk fra dem og hopper over på nye strømninger når de får oppslutninger. Opportunismen kan gi seg utslag i både høyre og "venstre" form, men det borgerlige innholdet forandres ikke noe ved det. Høyreopportunismen kjennetegnes blandt annet ved at en overvurderer fiendens styrke og derfor ofte unngår kamp, med parlamentariske illusjoner og at en stoler på klassefienden. SVUs linje i skolekampen høsten 73 ga mange eksempler på det. "Venstre"-opportunismen kjennetegnes blandt annet ved at en undervurderer fiendens styrke, ikke prøver å forene alle krefter som kan forenes i kampen, og ved at en ikke tar utgangspunkt i massenes og kampens nivå, men i ideelle ønsker og forestillinger. "Venstre"-folka framstiller seg som ekstra revolusjonære og sprer om seg med revolusjonære fraser. Lenin karakteriserer frasene slik: "Vidunderlige, henrivende, berusede paroler som mangler reelt grunnlag - det er den revolusjonære frasenes vesen". En sånn opportunist er det KAG står for, men vi har også sett eksempler på det i SVU - f.eks. folk som mener at vi skal ha sosialistiske plattform i kvinnefronten.

Hva er våre viktigste oppgaver i dag ?

Vi har sett at de er nødvendig å begrense opportunisten til mindretallsstrømninger, for at revolusjonen skal seire, men det er ikke tilstrekkelig for å legge opp vår politikk i dag. Monopolkapitalen er hovedfienden som skal bekjempes, og det er sosialdemokratiet som er dens viktigste allierte i arbeiderbevegelsen og folket. Det er her hovedframstøtene våre må legges, og forholdet til opportunist og revisjonist må sees i lys av det.

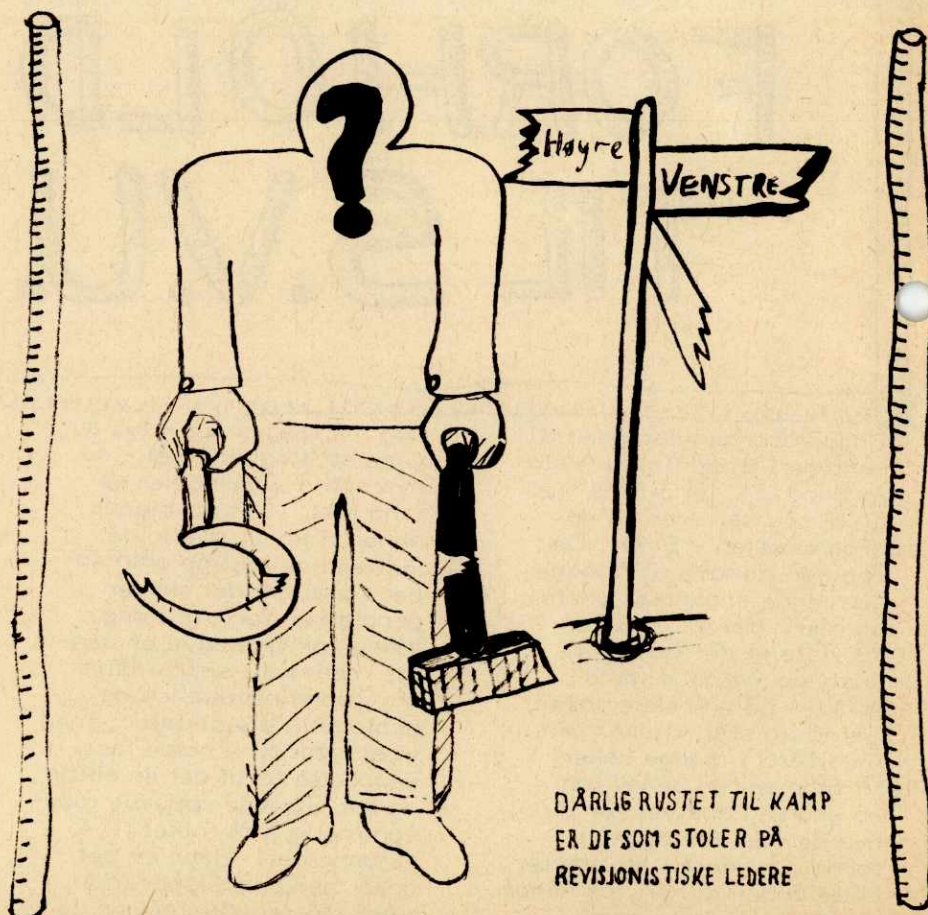
Nødvendig med både enhet og kamp.

I alle saker der det er mulig må vi stå sammen med revisjonister og opportunist mot monopolkapitalen og dens lakeier. Samtidig må vi bekjempe deres feilaktige standpunkter i enkeltsaker (f.eks: kampen mot 30-timers uka) og på prinsippene (f.eks: væpna overgang til sosialisme). Motsigelsen mellom oss og dem vil alltid være der, men den vil endre karakter etter

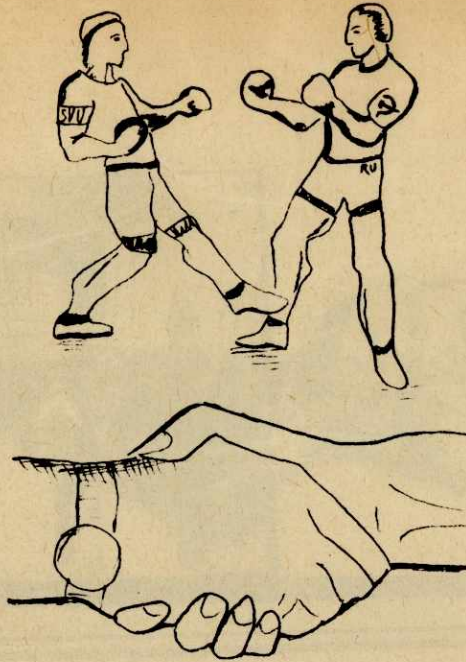
situasjonen. I visse perioder og på mange saker vil enheten være hovedsida fordi det er mer som forener enn som skiller. I andre perioder og på andre saker vil kampen være hovedsida fordi der er mer som skiller enn forener. Vi skal være klar over at vårt forhold til SVU virker tilbake på oss sjøl. I perioder med enhet som hovedside vil vi ha tendenser til å gjøre høyre-opportunistiske feil og nedlegge kampen mot deres feil. Og omvendt: i perioder med kamp som hovedside vil vi ha tendenser til å gjøre "venstre"-opportunistiske feil å glemme enheten. Vi må alltid være på vakt mot slike feilaktige tendenser. Personlig tror jeg medlemmene i den siste tida har vist for stor ettergivenhet ovenfor SV/SVU og unnlatt å ta opp kampen mot deres feil, fordi de har så mange progressive standpunkter og stor støtte. Det vil i tida som kommer bli spesielt viktig å ta opp kampen mot opportunismen og revisjonismen.

SVU I DAG OG I FORHOLD TIL SV.

Jeg har til nå beveget meg



STUDIER

BÅDE
ENHET
OG
KAMP

mye på det prinsipielle planet, og skal prøve å gå mer konkret til verks. SVU er raskt i ferd med å bli en organisasjon. De forskjellige gruppene opptre mindre og mindre sjølstendig, og stadig mer som en enhet i SVU. Det ser ut til at dette skjer i enda sterkere grad enn i SV.

Det er fremdeles uklart hva slags program SVU kommer til å stå på. Vi kan med en gang slå fast at de ikke vil kalle seg marxist-leninister eller kommunister. De vil ganske sikkert framstille seg som revolusjonære og si noe om at de har marxismen som hjelpemiddel. Mye tyder at de vil ligge en del til venstre for SV. På enkelte saker har de ved flere anledninger (demonstrasjonen mot Israel, og mot KIssinger 10/12) tatt progressive og riktige standpunkter i mosetning til SV. Det er høyre-opportunismen som er dominerende i SVU. Det har vi sett demonstrert ved flere anledninger gjennom halehengspolitikken og nedlegging av kampen. Det viser seg klart gjennom holdningen i interessekampen i dag, gjennom deres parlamentariske illusjoner, og på de strategiske spørsmåla. Vi har imidlertid sett at deres opportunisme har tatt "vensre" form. De framstiller seg som ekstrarevolusjonære og sprer om seg med fraser. SVU kan på den

måten prøve å suge opp den revolusjonære strømning blant ungdommen samtidig som de fungerer som et radikalt alibi for SV.

Vi har allerede sett at de angriper oss fra "vensre" i enkelte saker. SVU sier å ville representere all progressiv aktivitet gjennom SVU. Dett er feilaktig av mange grunner. SVU har en feilaktig politikk, og de har en elendig praksis. Dersom de skulle kanalisere all progressiv aktivitet blant ungdommen, ville det gå elendig med ungdommens kamp i dag (det ville ikke bli noen kamp eller den ville bli ført helt feilaktig) og den langsiktige kampen. Det er dessuten sektersk linje. Vi må forene alle som kan forenes på de konkrete kampsakene, og ingen organisasjon kan ha monopol på å stå for eller kjempe for spesielle saker. SVU vil aldri klare å nå sitt mål om å kanalisere all progressiv virksomhet, men det er viktig for oss å se deres feilaktige standpunkter og linjer. Det er nødvendig å analysere de ulike tendensene i SVU. Høyre-fløyen utgjøres av AIKU som tallmessig er ei helt ubetydelig gruppe, og av en del aktive støtter til stortingsgruppa. KU representerer også i ei hel rekke saker høyrefløyen ved sin trofaste Sovjetstøtte. Venstre fløyen utgjøres av de vanlige SFU-medlemmene og uavhengige

som regner seg som revolusjonære og som bekjemper sosialimperialismen. Sentrumskreftene består av SFU-medlemmer og uavhengige med et sosialistisk standpunkt, men som stiller seg usikre og tvilende til revolusjonen.

Vi må ha til målsetting å trekke SVU til venstre og utvikle mest mulig til konsekvente revolusjonære.

HVA ER HOVEDMOTSIGELSEN OG DE VIKTIGSTE UNDERORDNA MOTSIGELSENE. Det er viktig å finne ut for å finne ut hvilken retning SVU vil bevege seg, og hvordan vi skal påvirke dem i riktig retning. I SV går hovedmotsigelsen på holdningen til sosialdemokratiet (DNA) og den viktigste underordna motsigelsen er synet på Sovjet. Mye taler for at det samme analysen gjelder for SVU, men jeg vil ikke her trekke noen konklusjon fordi det trengs grundigere analyser. Det eksisterer bl.a. motsigelser på spørsmålet om revolusjonen, på forholdet til SV, på om SVU skal bli en organisasjon og på samarbeid med oss.

STYRKEFORHOLDET MELLOM SVU OG RØD UNGDOM.

Vi er tallmessig en langt større organisasjon enn SVU, og står langt sterkere organisatorisk. (at vi har en riktig politikk og de en feilaktig i mange spørsmål har jeg tatt opp før). SVU har imidlertid stor sympati blant ungdommen og derfor store muligheter til å masserekrutere. om de skal klare det avhenger av tre ting. For det første av hva slags politikk de kjører, for det andre av hvo dyktige de er til å organisere folk, og for det tredje av oss.

Det viktigste for oss er å innse at de har store muligheter, og at vi kan gjøre mye for å forhindre at de organiserer mye folk og øver stor innflytelse på massene. Vi må først og fremst stå for ei riktig linje i massekampen, og kjempe og kjempe aktivt for den. Denne linja må markeres i mot alle former for opportunisme og revisjonisme. Vi må også propagandere ei riktig linje på de strategiske viktige spørsmåla og avsløre SVUs feilaktige linje. Det er dessuten ikke minst viktig å styrke RØD UNGDOM også på andre måter gjennom å styrke den demokratisk sentralismen, rekruttering og spredning av RØDE GARDE og UREDD.

HANS.

SKOLE- SPALTE



LAGSMØTE OM N.G.S. LANDSMØTE

NGS på offensiven

Alle gymnaslag skal ha et medlemsmøte i begynnelsen av Februar. Sentralstyrets Politiske komite har satt dette opp på vårplanen for at alle lag skal kunne legge konkrete og lokale planer for skolepolitisk uke og valg av representant til landsmøtet som skal være 1-3 Mars. Dette er nødvendig om kamplinja skal vinne fram mot opportunisten og for å få valgt en sterk og dugelig ledelse i NGS.

Kampen mot 30-timers uka må fortsette i fylken og dersom laget allerede ikke har et grep om den, bør det tas en egen diskusjon om det. Her er spørsmåla til dette obligatoriske møtet:

1) Hva skiller opportunistenes og vår linje for gymnaskampen og utvikling av NGS? Ta særlig opp utviklinga i høst.

2) Mao sier at: "Den grunnleggende betingelsen for seier i motstandskrigen er utbygginga og konsolidering av den anti-Japanske enhetsfronten.

Taktikken som kreves av oss for at dette målet skal bli oppfylt, er at vi utvikler de progressive kreftene, trekker



KLIPPET FRA ELEV 70.

mellomlaget til oss og bekjemper kreftene på ytterste høyre fløy. Måten å forene de anti-Japanske kreftene på er gjennom kamp og enhet er målet for kampen. Søktes enhet gjennom kamp vil den bestå. Søktes enhet gjennom ettergivenhet vil den dø bort" (s. 134 i utv. verk.)

DISKUTER SPESELT OG LEGG KONKRETE PLANER FOR:

a) Hvordan få vedtatt resolusjonen fra Sogndal (om NGS og gymnaskampen - Gjør NGS til en demokratisk kamporganisasjon)

b) Hvordan få valgt Rød Ungdom medlem som delegat til landsmøtet.

3) Hvordan skal skolepolitisk uke og diskusjonen om operasjon Dagsverk (OD) gjennomføres? Politisk og praktisk.

Som materiale til denne diskusjonen bør alle ha lest: RG 8/9-73, KK 40 og 43, oppropet fra Sogndal, Elev 70 nov. og des. og BV nr. 1 74 (artikkelene om gymnaskampene) Til studiene anbefalles:

"Taktikken i den anti-japanske enhetsfronten." S 133 i Maos Verker i Utvalg (Oktober) Især pkt. 2, 3 og 4.

En i Sentralstyret.

"SKOLEPOLITISK UKE"

Kampen om landsmøtet vinnes på skolene. På de fleste skoler står denne kampen i "skolepolitisk uke", like før landsmøtet, da blir landsmøtesakene diskutert, delegater valgt og eventuelle Sentralutvalgskandidater nominert.

Uka må dreie seg om hovedsakene.

La ikke skolepolitisk uke bli formet av tilfeldighetene, - en rektor som er mer eller mindre villig til å innvilge diskusjonstimer - passive elevorganisasjoner - utallige skolepolitiske emner som "bør" diskuteres. Alt er ikke like viktig nå:

først og fremst ønsker vi at elevene skal diskutere de to linjene i NGS. Dette kan bare skje gjennom en grundig oppsummering av kampen mot 30 timers uka og diskusjon av plattformen fra Sogndal gymnas. Gjennom en slik oppsummering vil elevbevegelsen ha best mulig forutsetninger for å utvikle seg, og det er en forutsetning for å få valgt skikkelige delegater på plattformen.

Dernest kommer kampen mot gymnasloven til å stå sentralt, - både før og etter den er vedtatt. Skolen bør også konsolidere seg for opplysning dagsverk til FNL.

Det hjelper lite om vi kommer på landsmøtet med

**GJØR «SKOLEPOLITISK UKE»
TIL EN LEVENDE
DISKUSJONS-
BEVEGELSE
BLANDT ELEVENE**

fult av gode råd for kampen for nynorske lærebøker, økonomiske kår, dersom vi ikke klarer å utvikle kampen om de to linjene. Men det betyr ikke at andre saker ikke skal studeres av dere og at dere ikke følger med i materialet som kommer fra NGS.

Uka må planlegges i detalj.

Når den politiske prioriteringa er klar, må uka legges opp fra dag til dag.

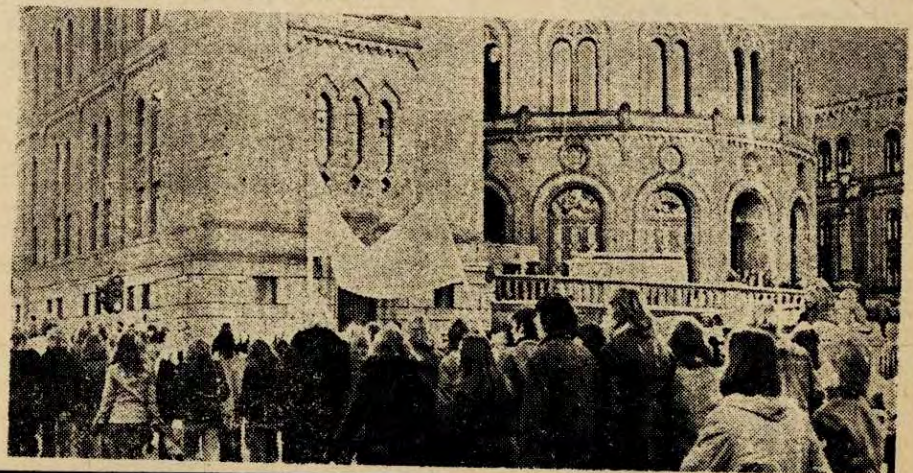
For det første må dere bringe på det rene hvor

mye tid dere får til klasse-diskusjoner, allmannamøter, basisgruppemøter, eventuelt gymnassamfunnsmøter, og dere må fordele de viktigste sakene på disse møtene slik at de peker inn mot valget av en bra delegat som står på platformen. Dette må gjøres ved at dere tar kontakt med styrene i alle elevorganisasjonene, enten gjennom deres folk i styrene eller som elever, og sikrer opplegget.

For det andre må dere bestemme hva slags materiale dere bør utgi, veggavis, lagsavis, innlegg i skoleavisa f. eks.

Under alt arbeidet med å bygge opp uka er det viktig at uorganiserte folk som støtter plattformen er aktivt med. Da vil dere også stå sterkere på allmannamøtene og under selve delegatvalgene!

gymnasiast og NGS-aktivist



Utfra parolen om å jobbe der massene er, og med de problemene massene er opp-tatt av, er det naturlig for en ungdomsorganisasjon å jobbe med "skolesaker" - det er det vel heller ingen Rød Ungdom som vil be- nekte.

Jeg mener vi har til- redstilt dette på en dårlig måte.

Jeg tror årsaken delvis ligger i at mange av de som deltok i skolepolitiske diskusjoner før i SUF(m-l), nå er i partiet. Derav følger at den nåverende medlems-

SKOLE- STUDIER

massen ikke er nok bevisste på dette området. Vi bør derfor i Bølsjevik, Røde Garde og Uredd få i gang diskusjonen, slik at vi får konkrete krav å stille.

Av andre konkrete tiltak jeg kan tenke meg, er at vi

utad gir ut en "Rød skole-bok". Jeg tenker ikke på noe tørt "skolepolitisk program" eller korektiv-hefter, men på et propa-gandahefte som formidler vår analyse av skolesystem-et.

Men først: diskusjon. Og jeg vet det er behov for det, spesielt ungdomsskole-elever synes de trenger argumenter til bruk i skolen.

Forkortet. Telemarking
Red.

HVILKE ANGREP
BLIR YRKESKOLE-
ELEVENE OG LÆR-
LINGENE UTSATT
FOR - HVA ER DE
VIKTIGSTE KAMP-
KRAVENE, ?

YRKESKOLEELEVENE:

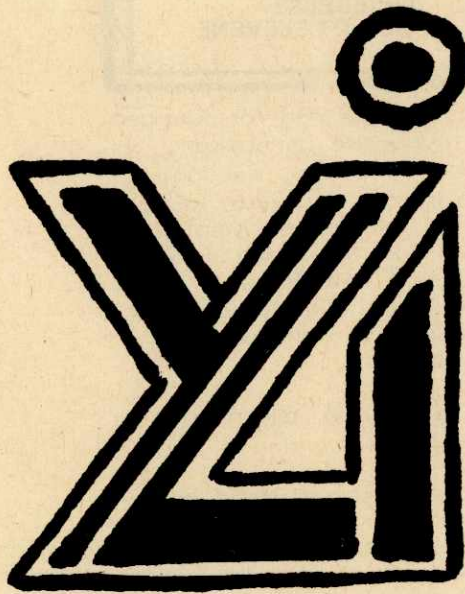
Yrkesskoleelevene er i dag den gruppa av skole- ungdom som er hardest ramma økonomisk. Stipend og lånemuligheter er små og tilbudene så dårlige at det umulig aleine kan dekke utgiftene til utdanninga. De aller fleste må basere seg på støtte fra familien eller er nødt til å ta ekstra-jobber for å klare det. De fleste yrkesskoleelevene kommer desuten fra arbeider- bonde- eller fiskerhjem og disse familiene har ofte større problemer med å kunne støtte ungene økonomisk. Staten har en stipend og lånepolitikk som sier at ungdom i 10 - 12 skoleår hovedsaklig skal støttes gjennom stipend og ikke lån. Dette fordi unge folk i 16-17 års alderen skal slippe å skaffe seg gjeld allerede da, før de aner hvilket yrke og hvilken framtid de vil få. Jeg synes dette er et bra prinsipp, som vi må støtte. Det som ikke er fullt så bra er hva staten gjør med dette i praksis. Skal nevne noen eksempel. For å oppnå høyeste stipendsats som er på 2500 kr i året må du komme fra en familie med under 22000 i samlet familieinntekt og 3 barn!

Dette er hva staten tilbyr! Et hovedkrav er derfor: Større og flere stipend!

BOLIGSITUASJONEN:

Yrkesskoleelever og læringer er helt overlatt til det private boligmarkedet. Staten bevilger ikke penger til hybler for denne gruppa utdanningsøkende. Yrkeskolene er fylkeskommunale og staten sier derfor at boligsaken er kommunenes ansvar. Mange kommuner er fattige og har ikke midler til slik hybelbygging. Kravet må være: Hybelbygging må bli statens ansvar. Alle nye hybelbygg som staten bygger må være åpne for alle grupper

KAMPKRAV FOR



utdanningssøkende. (Ikke som i dag hvor staten bare bygger for studenter og andre med høyere akademisk utdanning) Økte bevilgninger til hybler!

LÆREBOKSITUASJONEN:

Helt elendig. I mange fag finnes ikke lærebøker. Timene blir brukt til dikttering. Mange lærebøker er på engelsk og tysk, og mange lærebøker er helt foreldet. (Fagbøker fra 1936) Lærebøker med ekstremt reaksjonært innhold. Inn-doktrinering i yrkesskolen er spesielt fæl fordi elevene skal direkte ut i næringslivet etterpå. Det gjelder å lage snille, lydige og sløve arbeider på så kort tid som mulig. Språkdiskrimineringen er stor. Bare 4% av yrkeskolens lærebøker er på nynorsk!

Større bevilgninger til lærebøker! Alle lærebøker som lages må utgis på begge målføre til samme tid og samme pris! Kamp mot det reaksjonære innholdet i bøkene!

SCHØNBERGUTVALGET GYMNASLOVEN - NYE SKOLEREFORMER.

De store nye skolereformene berører også yrkesskolen. Kampen mot gymnasloven har vi felles med NGS. En ny type rasjonalisert skole, store enhetsskoler, færre timer (fra 40 til 35 for yrkesskolen) større klasser, mindre lærere osv. Dette er generelle sider, felles for både gymnas og yrkesskole.

Et stilig utvalg, Schönbergutvalget har nå kommet med en innstilling om hvordan yrkesutdanninga spesielt skal se ut i framtida.

Det legges for det første opp til at all opplæring skal skje på skolen, dvs. læringeordningen bort. Fagskillene skal jamnes ut og istedenfor å få opplæring i et bestemt fag i de åra en går på yrkesskolen, skal en nå få opplæring i flere om-liggende yrker. Det skal deles inn i "bransjefamilier" hvor alle i bransjefamilien mesteparten av tida får felles opplæring. F.eks. bransjefamilien for mekaniker-faget skal inneholde 17! forskjellige fag.

Dette vil føre til en dårligere fagopplæring. Og dette nye systemet er klart lagt opp for å tilfredstille næringslivets behov for en mer fleksibel arbeidskraft. Arbeiderne i framtida skal kunne flyttes fra jobb til jobb alt etter hvor kapitalen trenger dem og kan tjene penger på dem.

En slik utvikling går vi sterkt imot. Vi ønsker ikke å bli en slik arbeidskraft og vi ønsker heller ikke en slik yrkesskole!

Kampen mot disse skoleplanene vil stå sentralt i arbeidet framover nå.

LÆRLINGENE:

Diskusjonen om lærli ge-

politikken er kommet kort. Men jeg kan nevne noen hovedsaker. For det første lønns spørsmålet. Lærlingene er arbeidere som står i produksjonen. Lønna er liten og ligger i de fleste tilfeller under det en trenger for å kunne leve. (250 kr brutto i uka 1. læreår) Også lærlingene er nødt til å ty til hjelp fra familien etc. for å klare seg. Lærlingene er billig arbeidskraft. Kravet er en lønn å leve av. Konkret krav til vårens tariffoppgjør: Hjelpearbeiderlønn til lærlingene!

Lærlingene må få skikkelig faglig opplæring. Ofte blir lærlingene misbrukt og utnyttet. De blir satt til å gjøre "skittarbeide" som ikke har med fagopplæring å gjøre. Butikkfløy, søppeltømming, vasking, rydding etc er kjente oppgaver for enhver lærling. Opplæringsplaner må følges. Lærlingene skal lære noe i læretida - ikke være billig hjelpearbeidere.

Lærlingene må kjempe for å få en plass i fagbevegelsen. Lærlingene må føre sin kamp gjennom fagforeninger og klubber. Det er arbeidsgivere som har ansvaret for deres situasjon og det er overfor dem kampen må føres. Til nå har ikke LO og fagforeningene gjort særlig mye for lærlingene. Lærlingene sjøl må kjempe for dette og kjempe for fulle rettigheter på linje med andre arbeidere i fagbevegelsen. (I dag er det f. eks. innskrenka streikerett, innskrenka stemmerett etc.)

Dette er kort nevnt de viktigste sakene YLI har jobba med siste året. I tillegg til dette foregår arbeid med mange lokale saker. Yrkesskolene kan være forskjellig fra sted til sted, det samme med lærlingeplassene.

Yrkesskoleelevene er en diskriminert gruppe utdanningssøkende. Vi må kjempe for likestilling med andre, leveåige forhold og verdsetting av den praktiske utdanninga.

Kåre

BRUK JENTE-UTVALGET!

I de siste par årene har kvinne- og jentespørsmålet stadig blitt stilt på dagsorden. 8. mars er blitt gjenreist som kvinnes kampdag, Kvinnefronten er blitt startet og fått flere tusen medlemmer på kort tid, stadig flere kvinner og jenter oppdager at de er undertrykt, og begynner å ta del i kvinnekampen. Dette har sjølsagt også satt sine spor i Rød Ungdom. Jentene har begynt å kjempe for å bli en mer aktiv og betydelig del av organisasjonen. Jentespørsmålet var et av de temaene som ble mest og alvorligst diskutert på de siste sommerleirene våre.

Sentralstyret gikk derfor til et riktig og nødvendig skritt da de for en tid siden nedsatte et jenteutvalg. Et utvalg som fikk i oppgave å gå i spissen for jentekampen innad i Rød Ungdom og for vår eksterne jentepolitikk.

Vi i jenteutvalget har stilt oss en rekke oppgaver. En del har vi kommet godt i gang med, andre er vi i ferd med å ta fatt på. Vi vil få fart på jentediskusjonen i Bolsjevik, sørge for mye jentestoff i Røde Garde, følge godt med

i hva som skjer blant jentene i Norge for å kunne ta initiativer til aksjoner o.l. Vi har laga et studieopplegg om det teoretiske grunnlaget for kommunistenes kvinnesyn som om ei tid skal tilbys storlagene.

Men ikke minst er vi til for å brukes av medlemmene! Vi kan spørres om hjelp til å gjennomføre møter om jentespørsmålet, interne eller åpne møter. Vi kan svare på politiske problem enkeltmedlemmer eller lag måtte ha, osv.

Men ikke minst trenger vi deres hjelp i arbeidet vårt. Vi trenger erfaringer dere har gjort, ideer dere har, hjelp til å utvikle debatten i Bolsjevik. Særlig er det viktig at medlemmer og lag utover landet tar denne oppfordringen alvorlig. Utvalget vårt har nemlig sete i Oslo, og hvis ikke vi får hjelp fra medlemmer utover landet, er det fare for at politikken og arbeidet vårt blir preget for mye av storbyjentenes problemer. Derfor: Sett dere ned og skriv! Send brev via storlagsformannen/kvinnen til internadressen.

Guri

ØKOLOGI og POPULISME

Rød Ungdom er for lite opptatt av økologi. Det har vært svært lite stoff om dette i Klassekampen, Røde Garde og Bolsjevik. Kampen om ressursene har endret seg endel. Fra 1900 og utover hadde stormaktene så å si delt opp verdens ressurser mellom seg. Utnyttinga av ressursene har nå gått så langt at vi føyer tida da krisen kommer. En viktig del av klassekampen er nå kampen mot rovdrift på ressursene. La Kina stå som et eksempel på god økopolitikk.

Norske populistene har gjort en god ting. De har startet en debatt om økologi, om resurspolitikk. Spørsmålet om økologi må diskuteres i Rød Ungdom og kritikken av "populismen" må ikke bli overflatisk.

Er nordmenns levestandard for høy? Vil et sosialistisk Norge ha større materielle velstand enn nå? Hvordan vise solidaritet med U-landa?

A. Østfold

HVORDAN BYGGE UNGDOMSFRONT

Dette er et utdrag av en oppsummering av en aksjon for et sted å være.

red..

Før aksjoner settes i gang er det helt nødvendig å ha grundige diskusjoner og skaffe seg grundige kunnskaper.

Husk: Det går å få med ungdommen til et visst punkt. Og det er når vi i pressen og av komunalpolitikkerne blir driti ut pga. mangel på saklig innsikt. Det som da skjer er: Rød Ungdom mister all tillit. Om aksjonen var dominert av Røde ungdommer kunne man risikere at alt falt bort.

Med andre ord: å handle i blinde undergraver Rød Ungdom og hele ungdommens kamp og må derfor bannlyses. Borgerskapet må ikke gies anledning til å komme med slikt. Det alle Rød Ungdomslag må sette seg som mål før man går drastisk til verks er å sette seg inn i:

- + Hva har kommunen tidligere gjort for stedets ungdom?
- + Hva er kommunebudsjettet? Hva går penga til?
- + Hva gjøres på statlig plan i ungdomsarbeidet?

+ Hva gjør nabokommunene sammenlikn.

(Vi i Rød Ungdom må avsløre løftepolitikkerne overfor ungdommen - der har vi nådd langt)

Når en ungdomsbevegelse har vokst seg stor og mest av alt, vist seg levedyktig (jevnt aktiv), så er ikke dette et resultat av "gjennomgående spontanitet" som bl. a. arærkisten her på stedet hevder.

Eks. på hva dårlig planlegging kan bety: Etter at det hadde blitt samlet inn noen hundre underskrifter oppdaget vi at kravet om et sted å være manglet adresse. Noen mente vi burde "overraske" eieren av byens eneste "ungdomskafe/diskotek" med disse navnene. Han vil ha brent dem.

Etter dette kjørte vi studier og interne diskusjoner på Røde Fane: Om ungdommen (Det har vist seg å være nyttig)

Om vi ikke hadde organisert en ungdomsfront med klar målsetting (først bare vår - siden alle unges), ville nok aksjonen dødd bort i løpet av sommeren (Varmt vær og mye å finne på senker

interessen)

Når høsten kom, og med den kulda, var vi godt forberedt. Husokkupasjonen var ingen "spontan" aksjon.

Fordi det ble kjørt med allmannamøter som har blitt mindre og mindre kjedelige (pop-orkestre, visesang, allsang, trykk-kunstner, filmframvisning o.l.) har oppmøte på allmannamøtene bare økt.

SV-folkene har fungert som et klart haleheng.

Skal de komme noen vei, må de forbedre sin masselinje kollosalt, egentlig kan vi i deres situasjon ikke snakke om noen masselinje.

De dukket imidlertid opp på årsmøtet i ungdomsfronten og foreslo noen folk til styret. (som ikke hadde vært særlig aktive i aksjonen)

Hverken vi eller ungdommen forøvrig gikk med på å bytte ut folk som hadde vært aktive i aksjonen med SV-ere.

Skikkelig planlegging og undersøkelser må til

Trond,

OM ÅPNE MØTER

For at møtene våre ikke skal bli like kjedelige som skoletimer pleier å være, er det viktig at det blir samtale Samtalen kan lettest settes i gang ved spørsmål. Spørsmål til publikum(i grupper), og spørsmål til Rød Ungdom (i plenum).

For å få igang diskusjonen er det lurt om vi plaserer oss rundt ved alle bordene, og ikke klumper oss sammen.

Utgangspunktet kan være at arrangørene trenger kritikk. Kritikk av arrangementet, av Rød Ungdom, av sketsjen-- (Skriv ned kritikk og forslag)

Det viktigste er å få en diskusjon om politikken. På et møte om skolepolitikk bør man prøve å åpne om folk

er uenig i vårt syn på karaktersystemet o.l. Hvis det er et møte om Rød Ungdom generelt, så er nok visse spørsmål mer interessante enn andre. Men dette vet publikum bedre enn arrangørene, og det kan være forskjellig etter hvem en prater med, hvor mye hun har vært borti Rød Ungdom før osv. Derfor SPØR.

En diskusjon i plenum er ofte vanskelig å få i stand, da de fleste ikke liker å snakke i store forsamlinger, og det derfor blir en liten gjeng som dominerer. Derimot er det lettere å få folk til å si noe hvis det bare er et spørsmål de skal stille

For at flest mulig skal spørre om det de lurte på, kan det være greit å prate med noen på forhånd, og få dem til å spørre. Gjerne noen organiserte. Antakelig er det lurt å ta plenums-spørsmåla før gruppediskusjonene, sånn at alle ikke sitter etterpå rundt bordene og bruker tiden til å stille de samme spørsmåla.

Da et av poengene er å trekke til seg nye folk som ofte ikke er interisert i "politikk" er det viktig med kultur.

For å gjøre politikken mer interessant kan en f. eks. lage en sketsj. Det er vanskelig for mangé samtidig å lage en sketsj. Men hvis en person lager et utkast, kan en sammen diskutere og forandre dette.

Hilsen fra Østlandsby.

LAGSAVISER



Noen få lag her i landet har begynt å utgi lokalaviser, deriblant vårt. I den forbindelse, vil jeg komme med noen erfaringer, forslag og råd som andre kanskje kan ha nytte av.

1. Kall helst ikke avisa for Røde Stjerne, Røde Flagg, Kommunisten e.l. Poenget må være å nå fram til andre enn de en vanligvis får solgt aviser til, anlig ungdom uten spesiell interesse for politikk eller for Rød Ungdom. Når vi har algsaksjoner med både Røde Garde og agsavisa, selger vi lokalvisa lettest

2. Pass på å ikke gjøre visa tunglest og tettskreven, all opp med vitser, tegninger .l. Både fordi dette liver opp avisa, og fordi folkelig kult er bra i seg sjøl. Resuten vil leserne ha det ånn.

3. Prøv å varier artikkelformene. Ikke bare vanlige" stykker, men også undspøringer (a la "hva mener du om fritidstilbud i byen") gallupper blant en lokale ungdommen, netervjuer, osv.

4. Dette høres kanskje opportunistisk ut, men likevel: Ikke gjør avisa inødig mye Rød Ungdomprega. Da blir de "upolitiske" leserne fort lei. Skal dere f. eks. ha et stykke om politisk frihet i skoletida, er det ikke nødvendig for annenhver linje å peke på at dette er altså Rød Ungdoms mening... Hvis det et eller annet sted i avisa står at den er utgitt av oss, blir det som står der naturligvis oppfattet som vår mening.

5. Avisa kan lanseres på forskjellige måter. F. eks. kan dere anmelde den i lokalavisa. Eller dere kan bruke avisas navn og heading på en løpeseddel dere utgir, og samtidig på baksida slenge på noen ord om avisa og dens innhold. Løpeseddelen skal altså ikke handle om avisa først og fremst, men om et bestemt annet emne, som lokalbefolkningen er opptatt av. Vi har en liten plakattgruppe som har trykt en reklameplakat for avisa som

vi skal henge opp på stolper, oppslagstavler osv.

6. Få med sympatisører i redaksjonen! Om de ikke vil være med på å utgi en Rød Ungdomavis pga. bagatellmessige uenigheter, så skriv i av isa at der er utgitt av Rød Ungdom og andre.

7. Når avisa skal selges er det viktig at man ikke bare stikker en bunke på 500z aviser i handa på folk og sier selg dette i løpet av ei uke. Dette fører i hvertfall for en del nye folk, til at avisa blir liggende i skuffen, og så betaler man sjøl. Saml heller opp en gjeng en dag, og gå sammen runti byen og spørr alle dere treffer. Folk som vanligvis ikke liker å selge, blir gjerne med på en slik salgsaksjon.

8. Diskuter på forhånd hvem avisa skal henvende seg til - ungdomsskolelver, gymnasiaster, arbeidere. Dette har en del å si for formens skyld.

Hilsen fra en Østlandsby.

SVAR

.Det virker som du er litt redd for å stå fram som kommunist i avisa. Naturligvis bør ei slik avis ta utgangspunkt i lokale saker, men skal vi seire i slike saker er det viktig å se tingene i litt større sammenheng. Kommun en vil kanskje ikke bygge ungdomshus til dere. Hvorfor ikke? Hvem bestemmer i kommunen? Eller :Hvorfor er staten skoleelevenes fiende? Da er dere snart inne på den kommunistiske propagandaen, -staten et redskap for den herskende klasse. Slik kan ungdommen lære noe av den kampen de fører. Et råd til slutt: Når jeg selger aviser, hender det folk spør olmt: Det er vel ikke kommunister som står bak? Da pleier jeg smile så hyggelig jeg kan, og svare: "Naturligvis er vi kommunister." Da blir folk ofte spakere og kanskje tenker de at kommunister ikke er så ille likevel.

Bjørn, en i redaksjonen.

MOT MEDLEMSKORT

Vi er enig i kritikken som har kommet i Bolsjevik mot medlemskort. Et system med medlemskort og evt. merkeklistring vil enten bety mer rot, eller mer bråkrati. Men først og framst er det et alvorlig tilbakeslag i vårt sikkerhetsarbeid. Å hevde at det bare er et naturlig ledd i omdanninga må bare være en misforståelse av hva slags organisasjon vi bygger. Medlemskap trer i kraft idet kontigenten betales. Styret har dermed en sikker oversikt over hvem som er med og hvem som ikke er med. Følelsen av å være medlem oppstår og styrkes bare gjennom fellesskapet som oppstår i massekampen og aktiv deltagelse i lagsarbeidet, ikke ved å få utdelt en rød lapp påtrykt med navn og adresse, hammer og sigd.

lagsstyre i Norland.

Fortsettelse fra baksida.

for stoffmisbruk. Vi kan godt trekke stoffmisbrukere inn i røde miljøer og progressivt arbeid sjøl om de ikke blir tatt opp som medlemmer.

Hva skal vi så gjøre hvis en som er medlem begynner å blåse? Først må vi prøve å få igang en skikkelig diskusjon med kameraten, om hvorfor hun/han blåser og hvor skadelig det er for han sjøl og Rød Ungdom. Hvis kameraten på tross av diskusjonen fortsetter å bruke stoff, har vi ikke annet å gjøre enn suspensjon eller eksklusjon fra Rød Ungdom. Mange progressive organisasjoner andre steder i verden har blitt knekt eller kraftig redusert p.g.a. stoffmisbruk. Det må ikke skje med oss!

Åge, Troms

VEDTAK OM STOFF!

Dette vedtaket om stoff er fra Sentralkomiteéns politiske komité. Det sto referert med begrunnelse i forrige nummer av Bolsjevik:

Som en følge av kommunistenes syn på rusgift, krever Rød Ungdom av sine medlemmer at de forplikter seg til ikke å bruke narkotiske stoffer (hasj. osv.) Dette skal gjøres kjent for nye medlemmer før medlemsopptak.

Dersom et medlem bryter dette vedtaket, skal laget som regel først forsøke å overbevise kameraten om at hun/han øyeblikkelig må slutte med narkotika. Medlemmer som har tillitsverv, skal umiddelbart suspenderes fra disse. Der -som dette ikke fører fram, skal kameraten utelukkes fra medlemskap. (suspensjon eller eksklusjon).

ORGANISERING AV STOFFBRUKERE?

For det første er dette et sentralt spørsmål i diskusjonen på stoff/stoffmisbrukere. Alle slike diskusjoner under før eller siden opp i en motsigelse av typen "skal eller skal vi ikke" organisere blåsere. Dette peker på nødvendigheten av å løse denne motsigelsen før vi kan komme videre.

Jeg er for at vi skal kunne organisere stoffbrukere i forbundet hvis de ellers oppfyller forutsetningene/kravene til medlemskap.

Jeg mener vi må skille mellom vår holdning til stoff, og vår holdning til stoffbrukere. Mao sier at: "Vi står overfor to slags sosiale motsigelser, nemlig motsigelsen mellom oss og fienden og motsigelser i folket selv. Disse to motsigelsene er ifølge sitt vesen helt ulike" Jeg mener at vi har to slike motsigelser. Denn ene mellom oss og stoff, må møtes med skarp avstandstagen og kamp.

Det er en antagonistisk+ motsigelse som ikke kan løses. Stoff er et våpen i monopolkapitalens hender for å sløve folk og må derfor bekjempes.

Motsigelsen mellom oss og stoffbrukere er en motsigelse "i folket" og må løses gjennom kameratslig diskusjon.

Slike diskusjoner kan naturligvis (og bør) forekomme både innafor og utafor forbundets rekke. Bare da kan vi få en bred diskusjon, som kan løse motsigelsene.

Hva så med medlemskap?

Som tidligere sagt "så er ikke motsigelsen mellom oss og stoffbrukere en motsigelse som ikke kan løses, og jeg mener denne motsigelsen bør være av underordnet betydning når vi skal vurdere folk til medlemskap. Det viktigste må være hvordan disse folkene fungerer, om deres praksis tjener monopolkapitalen eller arbeiderklassen.

Innafor gruppen av stoffbrukere vil det være folk som er reaksjonære, folk som er revolusjonære og folk som vakler.

Vi må trekke de to siste gruppene til oss, og bekjempe den første. Jeg mener at vi gjør dette best ved å gi folk muligheten til å bli medlemmer gjennom politisk arbeid, politisk praksis. Jeg tror det vil skyve mange bra folk fra oss dersom de får forståelsen av at de som stoffbrukere blir behandlet spesielt.

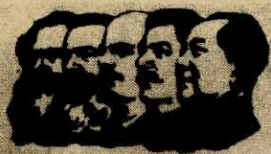
Jeg mener ikke at vi skal åpne rekkene våre for alle stoffbrukere, det må bli en individuell vurdering.



OM DET Å BLÅSE OG DRIKKE SEG Drita.

Vi er vel alle enige om at rusgift i større eller mindre grad sløver og oss i kampen for sosialismen. Videre tror jeg at de aller fleste av oss er enige om at blåsinga må slås tilbake, vi har nok problem med alkohol- en som folkerus. Men det er tilfeller hvor blåservednede mine har vanskelig for å ta meg alvorlig når jeg diskuterer med dem mot blåsing. Det er når jeg selv sitter med fem eller flere eksport og skal drikke meg drita. Jeg tror ikke det nytter å si: Det er ikke farlig hvor mye jeg drikker, bare jeg ikke blåser!" Har vi da egentlig forstått hvorfor vi er imot blåsing? Jeg tror ikke det, og jeg tror heller ikke vi vil bli tatt alvorlig blant ungdomsmassen, de vil si om oss: "Av en eller annen sprø grunn kan ikke de gærningene ta seg en eneste blås, men drikke så mye de bare kan, det gjør dem!" Selv har jeg tenkt å begrense alkoholforbruket og prøve å stoppe når jeg er kommet i "godt humør". Det er forsøket verdt, og jeg håper å bli tatt mer alvorlig blant vennene mine.

martin.



Jeg tror også at for mange stoffbrukere vil det være til stor hjelp å bli med i Rød Ungdom, å komme med i et progressivt miljø som ikke bruker stoff.

Selvsagt vil det å organisere stoffbrukere by på problemer, og det vil stille store krav til oss, men jeg

tror likevel det vil bety en utvikling og ikke en belastning

Venceremos

POLITIOVERVÅKNING I KLUBBENE?



RUSA FOLK I KLUBBEN?

Vi har hele tiden gått inn for at fritidssteder skal være fri for stoffbrukere og folk som har drukket. Det er muligens riktig, jeg vet ikke helt hva jeg mener. MEN disse folkene som bruker stoff - hvem er det? Er ikke det ofte (langt ifra alltid) folk som blir møtt av stat, politi, fengsel, foreldre, rettsvesen, og skole med et kaldt NEI?

Grunnen til at de ruser seg, kan bl.a. være at de synes livet stort sett er kjedelig og innholdsløst, og som ofte mangler følelsen av at de virkelig har venner?

Er det ikke da litt rart av oss, om vinteren i kulda, når vi sitter i vår bløte stol, i vårt varme fritidssenter, blant våre gode venner, --- er det ikke litt rart at vi også skal si NEI når det kommer ei jente eller en fyr på inngangsdøra som vi vet er litt brisen-----

Vi kjenner masse eksempler på ungdom som

har slutta med stoffbruk fordi de har kommet inn i nye miljøer, kameratflokker, eller blitt litt aktivisert på en eller annen måte. Bl.a. derfor burde vi kanskje ikke være så strikse overfor annen ungdom, selv om har rusmiddelproblemer.

Stoffbruker for 4. år siden

nei !

På en fritidsklubb bør en holde stram linje når det gjelder stoff og alkohol. På fritidsklubben der jeg er, har vi medlemmer fra 14 år og oppover. Disse ville bli sterkt påvirket av at stoff og alkohol ikke er noe farlig, hvis de får det i fritidsmiljøet sitt. Og hvis en skulle slippe inn rusa folk, ville hele klubben flyte ut. Resten ville tenke: Når hun og han får lov skal jeg også". Enden på visa ville vel bli at klubben forts. neste side.

Forts.

ble et sted folk kom for å blåse eller drikke. Hva så når politi, foreldre og ungdomskontor får greie på det? Foreldrene ville nekte ungene sine å gå der. Ungdomskontoret ville stenge klubben, og når den ble åpnet igjen ville det være fullt av purk der.

jonas, Oslo

HYA MED



ALKOHOL?

Det er både nødvendig og riktig politisk å ta opp "stoffproblemet" til debatt. Men bør vi ikke også ta opp hvordan Rød Ungdom skal stille seg til alkoholen? Det er flere medlemmer i Rød Ungdom som etterlyser en holdning.

For sikkert er det at alkoholen får en stadig større plass blandt ungdommen i vårt samfunn, men hvordan er det så med oss?

Noe uvanlig er det ikke f. eks. å se at folk mer eller mindre bærer seg "ihjæl" på ølkasser for bl.a. å finne ei "meningsfull" fritid.

Hvorfor skal vi gripe inn mot dette?

Tjener det vår eller kapitalistenes sak at vi sløver oss med alkohol? Vi tror det alene tjener kapitalistene og staten, for de ønsker selvsagt ikke at vi okkuperer hus for å få et sted å være. De ønsker ikke at vi skal kjempe mot 30. times skoleuke. De så helst at vi bare satt på rompa og sa: Ja, i Norge har vi jagu det bra!

Blir vi ikke mer kampdyktige og klare i hjernen ved å boikotte alkoholen?

Trenger vi som kommunister å flykte fra samfunnsproblemer? Er det ikke bedre å ta opp kampen? Skal vi sitte å se på at kapitalistene passiviserer og ødelegger store deler av den norske ungdommen med alkohol?

FORSLAG TIL KAMPOPPGAVER:

Bryt med den borgerlige drikkekulturen!

Gjør røde fester alkoholfrie!

På alle turer, fester, møter osv. som Rød Ungdom arrangerer bør alkoholen ikke være med. "Ingen skal få sløve oss".

Ikke la rusgifter (alkohol og stoff) ødelegge vår kamp-
evne!

Rød Ungdom bør snarest utvikle en politikk på alkoholspørsmål, eller er ikke det noe problem?

Vi håper på reaksjoner!

2 studenter, Akershus

steder økt, slik at presset øker både på røde- og andre ungdommer. Men dette kan umulig være hele forklaringen. Jeg trur det har sammenheng med den slappe og liberale stilen som har fått bre seg i Rød Ungdom i forbindelse med omdanninga. Vi tar ikke opp kampen mot feilaktige og reaksjonære ideer og handlinger, men lar dem pasere for husfredens skyld. Men som en gammel kinesisk vismann har sagt: "Alt reaksjonært er det samme, slår du ikke til det, så faller det ikke".

Men skal all kritikk komme fram og alle spørsmål diskuteres åpent så trengs det et godt og kameratslig miljø der alle tør å si hva de mener.

Det virker som flere mener at vi skal ta opp folk som blåser som medlemmer av Rød Ungdom. Det mener jeg vil være veldig farlig. For det første vil det kunne virke skadelig innad i Rød Ungdom, føre

NEI TIL STOFF
I RØD UNGDOM!

For hver dag som går øker stoffmisbruket blant ungdommen. Kaksene som står bak narkotikahandelen tjener millioner på at store deler av ungdommen sløves ned og mange går totalt til grunne. Narkotika er et av de farligste våpen monopolkapitalen kan bruke for å undertrykke ungdommens kamp, og kampen mot stoffmisbruk må derfor være en av Rød Ungdoms viktigste oppgaver.

For et årstid siden hadde vi en del diskusjon om kampen mot stoff, og det kom inn i krava til medlemskap i Rød Ungdom at en skulle avholde seg fra alt stoffbruk. Men hva er situasjonen i dag? Mitt inntrykk er at det er flere lag som har problemer med stoff en før.

Hva kan grunnen være til denne utviklinga? For det første har tilbudet på narkotiske stoffer mange

til at stoffmisbruket brer seg til flere medlemmer og til at vi får et liberalt forhold til stoffmisbruk. Ikke mindre viktig er det at det vil virke veldig negativt på folk utafor Rød Ungdom. Det virker ikke særlig overbevisende om vi skal bekjempe stoffmisbruk og samtidig ha medlemmer som bruker stoff. Det vil ikke akkurat ha noen positiv propaganda-vikning om medlemmer av Rød Ungdom blir putta inn

→ s.13

